

[Statsministeren.]

de øvrige. Nu har jeg ikke den nøjagtige formulering — den har hr. Poul Schlüter selv — men det var noget i retning af, hvor længe mon regeringen ville køre sin lovgivning videre på hr. Moses Olsens stemme. I den anledning vil jeg gerne bede hr. Poul Schlüter om en oplysning: vil hr. Poul Schlüter have den venlighed over for dette ting, over for offentligheden, over for regeringen og over for mig, at give os en liste over bare en 10-15 vigtige love, der er vedtaget med hr. Moses Olsens stemme? 10-15 — skal vi sige 14. En liste over, at blot mange vigtige love er vedtaget med hr. Moses Olsens stemme. Nu kan man nok sige, at 10-15 love er for lidt, for skal man helt dække feltet, skulle man nok op på mere. Men jeg vil være tilfreds, hvis hr. Poul Schlüter kan vise, at vedtagelsen af 15 love her i tinget har været afhængig af hr. Moses Olsens stemme. Sådant en liste har hr. Poul Schlüter sikkert parat.

Hr. Henry Christensen beskæftigede sig med vores binding til SF, og det er da berettiget. På samme måde, som vi kunne beskæftige os med VKR-bindingen, har hr. Henry Christensen lov til at rejse spørgsmål om, hvorvidt den socialdemokratiske mindretalsregering har en helt afgørende binding til SF. Men jeg kan ikke lade være med at spørge: når vi nu fører en EF-politik for det store flertal af den socialdemokratiske gruppes vedkommende, som man fra VKR-side giver tilslutning til, hvordan kan man så egentlig fastholde det med SF-bindingen? Eller når vi fører en udenrigspolitik, forsvarspolitik, NATO-politik, der i hvert fald ikke bygger på SF, hvordan kan man så fastholde påstanden om en ensidig stærk binding til SF? Eller når man ser på hele den lange række af vedtagne lovforslag — for hr. Niels Helveg Petersen har jo ret, når han henviser til, at det store flertal af disse love er vedtaget med meget bredt flertal, og den socialdemokratiske ordfører har jo ret, når han siger, at det er sket med stadig skiftende flertal. Der er næsten ikke den flertalskombinationsmulighed, der ikke har været anvendt. Denne regering har netop vist sin evne til at leve op til, hvad vi først valgte sagde om det samarbejdende folkestyre. Vi har gennemført en omfattende lovgivning, rækkende fra jordlove, der er gen-

nemført enstemmigt af 5 partier i dette ting, til arveafgiftens forhøjelse, gennemført af 3 partier i dette ting, og man kunne blive ved at nævne eksempler. Når man så har gennemgået alt dette, synes jeg, hr. Henry Christensens påstande om en ensidig binding til SF må være udsat for et stærkt kritisk lys. Det var noget helt andet med VKR-samarbejdet. Der var jo tale om en indkapsling. Det var næsten ikke til at komme i forhandling med den regering. Der var der tale om en binding, som virkelig forringede det samarbejdende folkestyres muligheder.

Hr. Niels Helveg Petersen gav os en række gode råd; men som økonomi- og budgetministeren allerede har anført, er det ting, som man ikke rigtig evnede at gennemføre, da man selv havde regeringen. Jeg forstår, at man har større tillid og forventning til os, og det siger vi tak for.

Hr. Niels Helveg Petersen nævnte også spørgsmålet om økonomisk demokrati. Det er helt klart, at vi betragter det radikale venstre som en interesseret instans, for nu at bruge det udtryk, når vi kommer ind til realitetsforhandling om økonomisk demokratis gennemførelse. Det er helt givet, at det radikale venstre vil være blandt de partier, vi ønsker at inddrage i en sådan forhandling. Dermed har jeg ikke sagt, at der er andre, vi vil udelukke. Så langt er vi imidlertid ikke nået endnu. Foreløbig foreligger der 3 udkast til forslag til økonomisk demokrati. Der er Smedeforbundets, udarbejdet af den tidligere statsminister Viggo Kampmann, der er LO's, som den nuværende finansminister, Grünbaum, har været en ledende hånd i udarbejdelsen af, og endelig har vi arbejdsgivernes. Disse 3 forslag må nu først forhandles mellem de parter, der selv har lavet dem, og først når denne forhandling er bragt videre frem, nærmer vi os et stadium, hvor politiske forhandlinger skal finde sted. Det er umuligt for mig at sige, hvornår det bliver, men jeg vil da gerne sige, at jeg ikke vil blive overrasket, om det skete i det kommende folketingsår. Jeg ville heller ikke være ked af, om det skete i det kommende folketingsår. Men som sagt; det radikale venstre skal nok komme ind i billedet.

Dermed har jeg i og for sig gjort de bemærkninger, som debatten har givet mig anledning til. Det vil jo altid være sådan, at når man skal vurdere en regerings arbejde,